

то Іордана; послѣчкѣ откиватъ сѧ надѣсно, и Богъ кѣ тѣмъ нарѣдилъ да дойдѣтъ въ Лавръ; тѣ бѣхъ около 400 мѣжи. Старецъ-тъ гы видѧ н, като позна, че сѧ гладни, повика Дометіана, на кого-то зарѣча да нахрани тѣзи хора; а той му отговори: отче, келарь-тъ нѣма да сѧ нахранѣтъ дѣсѧтъ дѣши, и отѣ да намѣримъ хлѣбъ за толкосъ народъ? Я свѣтый испъзнѣнъ отъ пророческій даръ, рече: „Иди, направи какъ-то ты зоповѣдамъ; защо-то хора-та ще сѧ нахранѣтъ до сытость, и за насъ ще остане. Домитіанъ отиде въ хлѣбницѣ-тъ, дѣ имаше нѣколко хлѣбове, и неможаше да отвори врата-тъ; защо-то Божіе-то благословеніе бѣше напъзанило хлѣбницѣ-тъ до горѣ съ хлѣбъ. Сѣтнѣ като повыка нѣколко отъ братьѧ-та, извадихъ врата-тъ, и хлѣбове-тѣ попадахъ изъ клѣтъ-тъ; сѣще сѧ слѣчи съ вино-то и масло-то: сѣди-тѣ сѧ напъзанихъ внезапно и всичкы-тѣ ѣдохъ до сытость. До три мѣсеци неможахъ да тѣратъ врата-тъ на мѣсто-то ѣ, отъ много-то хлѣбове, що незмалавахъ, какъ-то едно врѣмѧ неоскѣдеваше